

Goede Vrijdag 2009

Overdenking bij Marcus 15: 21-27

Open Hof Assen

Gemeente van onze Here Jezus Christus

Dit wil ik helemaal niet.
Hier wil ik helemaal niets mee te maken hebben
Maar ik had geen keus.

Ongetwijfeld waren dat gedachten in het binnenste van Simon van Cyrene toen hij op die vroege lentemorgen daar liep met een zware ruw houten balk op zijn schouder.
Die splinters deden pijn.

Misschien zijn hier mensen met soortgelijke gedachten.

Wat doe ik hier.
Ik zit hier om dat het moet.
van mijn ouders
van mijn vrouw
ik zit hier voor mijn kinderen
om allerlei redenen maar niet vanuit mezelf.

Dat kan ook wat ruimer gelden , dat je bij de kerk hoort.
dat je christen bent

ik ben het
maar raakt het me echt?
Heel eerlijk, nou nee.

Wat doe ik hier
Dat stormde in ieder geval in het binnenste van Simon van Cyrene
Gedwongen volgeling van Jezus Christus

Wie was hij?
Uit de paar gegevens van de evangelisten kunnen we wel wat opmaken.

Hij was een joodse man,
Simon heette hij, afkomstig uit noord Afrika, Cyrene ligt in het huidige Libië.
Daar was een grote joodse kolonie.
Maar we lezen ook dat hij van zijn land, een stukje akker terugkeerde naar Jeruzalem.
Hij was dus waarschijnlijk meer dan een pelgrim die alleen voor het paasfeest in Jeruzalem was.
hij behoorde bij die groep welgestelde joden die op hun oude dag naar Jeruzalem verhuisden om daar ook begraven te kunnen worden.

Om er bij de komst van de Messias en de opstanding uit de doden meteen bij te kunnen zijn.
Een man dus met een soort joodsreligieus zwitserleven gevoel.
Zo had hij buiten de muren van de stad een volkstuintje.
Zo'n brave burger die simpelweg zijn leventje wil leiden en die zich vooral niet wil bemoeien met grote en riskante zaken.
Dat de hele stad in rep en roer is, zal hem niet ontgaan zijn, toen hij in alle vroegte naar zijn landje was gegaan .
Maar zijn tuintje was belangrijker.
Hij was een voorbijganger, zo typeert de evangelist hem.
Toen hij weer naar huis wilde, kruiste zijn weg die grote stoet van mensen die dwars door de stad heentrok van het paleis van Pilatus naar de andere kant van stand richting de heuvel Golgotha.
Wat een tumult wat een geschreeuw
Ach nee,... en dat al zo vroeg: ter dood veroordeelden die opgejaagd worden naar de executie plaats
Kruisdragers
Kijk daar loopt een man met de dwarsbalk op zijn rug.
Soldaten om hem heen.
stokken en zweepen.
Een joelende menigte er achteraan
Toeschouwers langs de kant.
Een bonte mengeling van mensen.
Er zijn er die al hun afkeer en haat uitspugen over die ter dood veroordeelde
Die mee schreeuwen *kruisigen!*
Er zijn er die puur nieuwsgierig staan te kijken, de categorie ramptoerist
Er zijn er ook die vol medelijden zijn en wanhoop.
Hoe kan dit nou?
Hij die zoveel beloofde, loopt hier nu gebeukt, geslagen, bloedend op weg naar een gruwelijke en vernederende dood.

Simon hoort nergens bij.
De voorbijganger
Simon wil er gauw langsheen
Naar huis en z'n ontbijt.
Wat tragisch eigenlijk.
Daar loopt zijn Messias
Daarvoor is hij naar Jeruzalem verhuisd
Maar hij herkent hem niet.
En als het hem verteld zou worden, zou hij de schouders geërgerd hebben opgehaald, ik wist dat er gekken rondliepen, maar dit slaat alles
De Messias die wij verwachten met een kruis op zijn nek
Maak me niet boos.
Mag ik even passeren, ik wil naar huis.....
He, jij daar, hier komen
Simon doet nog een poging gauw weg te komen
Dit wil ik niet, zat ik maar thuis.

Maar een harde hand voegt de daad bij het woord en grijpt hem in zijn kraag
Ja jij, hier komen
Pak aan die balk en draag hem
Achter die boef aan die gekruisigd zal worden.
Arme Simon juist omdat hij er zo nadrukkelijk niet bij wilde horen, viel hij juist op, pakte die
soldaat juist hem in zijn kraag.
Simon heeft nog geprotesteerd.
Ze moesten hem pressen om mee te gaan, vertelt het evangelie.

*Man ik moet naar huis
Pak één van die meelopers hier die wilden toch al mee
Ik wil hier weg. Ik hoor hier niet*

Jawel jij, of wil je het voelen, een zwaard werde getrokken....
Simon gaat mee. Geen keus.

Waarom de soldaten dit deden, vertelt het evangelie niet.
In de traditie is het Jezus die zo is uitgeput dat hij zijn kruis niet meer *kan* dragen.
Soldaten die geen zin in oponthoud hebben, pakken dan een voorbijganger in de kraag.
Zo ook in de film The passion of the Christ
Daar is Jezus zo gruwelijk afgebeeld dat het een wonder is dat hij nog leeft, laat staan dat hij
nog kan lopen en een zwaar kruis dragen.

En zeker, Jezus heeft al heel veel achter de rug.
De hele nacht al
De geestelijke strijd in de hof.
De slagen, de geseling, het verhoor..
Natuurlijk was hij doodop.
Toch noemen de evangelisten dat niet.
En als hij straks aan het kruis hangt dan valt op hoe zeer hij nog gericht is op anderen hoe bij
bezig is met de mensen om zich heen.
Dan valt het op dat hij zo snel sterft.
Hij is niet door uitputting gestorven.
Zijn sterven was een daad
Hij stierf niet met een laatste zucht
Hij stief met zeer krachtige stem
Vader in uw handen beveel ik mijn geest.
Niemand ontnemt het leven Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te
leggen.

Dat Simon gepakt wordt om het kruis te dragen is van de kant van de soldaten in ieder geval
bedoeld als spot en hoon.
Want daar waren ze druk mee bezig en in dat verlengde wordt Simon ingeschakeld.
Hij was toch een koning.
Nou waar zijn z'n volgelingen? Er is niemand, dat kan niet.
We zullen eens even een volgeling maken – He jij daar kom hier, draag dat kruis voor die
koning van je.

Nou Jezus nou heb je toch nog je gevolg.
Had hij dat niet telkens gezegd – wie mij moet volgen, moet zijn kruis dragen , nou kijk hier,
plaatje compleet.

Zo deelt Simon in de spot en de hoon

Loop ik hier compleet voor gek.
De mensen joelen om deze vertoning.
Misschien kwam Simon er achter wie het was wiens kruis hij dragen moest.
Jezus van Nazareth de Messias
Nee, bewaar me.

Voor een jood was een kruis dragen een dubbele vernedering.
Niets zo erg als gehangen worden.
Dan werd je door God vervloekt.
Straks zien de mensen hem nog aan voor een ter dood veroordeelde
Straks.....
Ja, je haalt wat in je hoofd
Straks vergissen ze zich en wordt hij mee gekruisigd
Er zijn vreemdere dingen gebeurd
Van een joodse senior met zijn schaapjes op het droge met zijn tevreden zwitserleven gevoel
bestaan wordt Simon in een klap een man wiens leven totaal op zijn kop staat.
Wat zullen de mensen straks wel niet zeggen
Als hij het al overleeft

En daarvoor hem die nep Messias.
Wat een belediging voor zijn meest heilige overtuiging.
Wat er verder door Simon is heengegaan kunnen we slechts raden.
In de film the passion of the Christ zien we dat Simon een bekering doormaakt tijdens de
weg naar Golgotha. Hoe hij voor Jezus opkomt hem helpt.
Dat is de Simon van de traditie.
Hij zou de enige zijn die de lijdende heer echt geeft geholpen.
Een oud gedichtje op Simon van Cyrene gaat zo:

*Simon van Cyrene,
nooit en zal het verdwenen,
nooit en zal het verloren gaan,
hetgeen gij hebt voor God gedaan.*

Maar het evangelie zegt daar niets over.
Na afloop werd hij vrijgelaten en kon hij zijn eigen weg vervolgen.
Maar wat heeft het met Simon gedaan?

Wat heeft hij gezien gevoeld achter Jezus aan?
Allereerste die nare zware balk met gemene splinters.
De ergernis daarover.
Een mukkende kruisdrager.

Maar toch

Boven op die heuvel mocht hij balk afleggen en als een vrij man verder gaan,
Jezus moest de balk weer opnemen en werd daaraan vastgespijkerd,

Hij moest sterven aan dat kruis.

Die balk op *mijn* schouder werd *zijn* dood.

Wat een besef van leven van vrijheid zal er toch even door Simon heen zijn gegaan.

Hij kon weer gaan

Wat heeft Simon nog meer meegemaakt?

Hoe Jezus werd gekruisigd?

Hoe Jezus toch echt geen moordenaar geen oproerkraaiër geen nefjuguur was.

Hoe, terwijl de spijkers door zijn handen en voeten werden geslagen slag na slag, Jezus met krachtige stem sprak en bad

Vader vergeef het hen want ze weten niet wat ze doen.

Zal Simon de schaamte gevoel hebben

Hij liep zo te mopperen en te zeuren met het kruis op zijn schouder

Die vervloekte Romeinen

Maar hij die werd gekruisigd - hij bad voor zijn beulen.

Heeft hij daarbij gestaan, in die drie uur diepe duisternis?

Heeft hij die roep gehoord en tenslotte dat woord: het is volbracht!?

Heeft hij daarna gehoord van dat tempelgordijn wat van boven naar beneden scheurde
zodat het heiligdom open lag voor iedereen?

Heeft Simon dat allemaal gezien, gehoord?

De belijdenis van de hoofdman: "Waarlijk, deze was een Zoon van God."?

De bijbel vertelt ons daar niets van.

Maar wat de bijbel wel vertelt, aan het slot van de tekst, is dat "deze Simon van Cyrene nu was de vader van Alexander en Rufus." Dat zegt Marcus als een soort van laatste ontknoping, heel nadrukkelijk.

Twee bekenden dus voor de eerste lezers n het marcus evangelie

Was dat de vader van Alexander en Rufus

En of we die kennen

Twee vooraanstaande christenen.

De jongens van Simon zijn tot geloof gekomen.

En is het dan te ver gezocht dat hier een lijn ligt naar hun vader.

Naar wat hun vader heeft meegemaakt op die vroege ochtend in het jaar 33 na Christus vlak voor Pasen?

Dat Simon nooit meer is losgekomen van wat begon als een totaal niet gewild en hinderlijk incident?

En dat hij zijn jongens heeft verteld

Ik baalde

Ik moest die arme drommel helpen.

Ik heb het gedaan, maar ik ben erachter gekomen dat het geen arme drommel was,
Ja, ik heb hem mogen helpen dragen
Maar die balk op mijn schouder
Ik heb me gerealiseerd – die balk had ik eigenlijk verdiend
Niet hij
Hij was rechtvaardig
Zo vol liefde zo vol geloof
Zo, ja zo als die Romeinse officier het na afloop na zijn sterven uitriep: waarlijk dit was Gods
zoon
Hier stierf geen arme drommel, hier stierf een groot mens hier stierf meer dan een mens
hier stierf hoe volstrekt absurd het ook klinkt: hier stierf Gods eigen zoon

Hij had de balk van mijn schouder afgenomen
Hij heeft het voor mij gedaan

Best mogelijk dat Simon zoiets heeft meegemaakt en doorverteld.
We weten het niet, behalve dat zij zonen volgelingen van de heer zijn geworden.

Een ding weet ik wel

Er zitten heel veel moeilijke kanten aan het geloof aan het horen bij de Here Jezus aan het lid
zijn van een kerk.

Je kunt in de kerk zitten om heel wat redenen.

En dan kun je ook heel wat ergernissen verzamelen

Dan ben je net als Simon een volgeling tegen wil en dank

En dan denk je – ik heb hier mijn langste tijd wel gezeten.

Ik kom steeds minder tot ik maar helemaal wegblijf.

Dat kun je doen.

Maar het mag ook anders gaan

En dat je net als Simon en als zijn zonen gaat ontdekken en zeggen –

Ik baalde gruwelijk

Die soldatenhand op mijn schouder

Maar God wat ben ik u dankbaar dat u zo in mijn leventje hebt ingegrepen

Dat ik toen daar net toevallig langs kwam

Toen die soldaat mij net in de smiezen kreeg

Dat ik zo achter Jezus aan zijn kruis heb mogen dragen

Dat ik het geheim heb ontdekt

Het geheim van zijn liefde

Van zijn verlossing van zijn vergeving van zijn vergeving

Het geheim van het enige echte en waarachtige leven.

Dat wens ik u en jou zo toe dat u hoe u hier ook gekomen bent - overspoeld mag worden

met dankbaarheid en blijdschap

Ik zit hier vanavond omdat.....

Ik zit hier omdat God zomaar mij in mijn kraag kan pakken

Ik zit hier vanavond en ik mag God op mijn blote knietjes danken
Want zo heb ik de kans gekregen om de heer van mijn leven
De Heer die mijn kruis heeft gedragen
Te leren kennen
Om hem nooit meer te verliezen

Daarvoor neem ik die paar spinsters in mijn schouder
Die moeite de ergerbis in de optocht achter Jezus aan in de kerk
Helemaal voor lief.

Ik dank God dat hij mij gegrepen heeft om achter Jezus aan ook vanavond te komen bij
Golgotha

Daar gaf Hij zijn bloed en zijn leven
Om mij te verlossen en eeuwig leven te schenken

iemand maakte dit gedichtje:

*Simon van Cyrene
De splinters in jouw schouder,
ze waren flinters
van het immense lijden
wat Hij voor ons volbracht.
Je hebt gevoeld
wat wij nu allen voelen:
een Ander droeg voor ons die balk*

amen